

בש"פ 151/20 - מיכאל טמסיס נגד עיריית נוף הגליל, שרה שי, עו"ד

בית המשפט העליון

בש"פ 151/20

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המערער: מיכאל טמסיס

נגד

המשיבות: 1. עיריית נוף הגליל
2. שרה שי, עו"ד

ערעור על החלטת רשם

בשם המערער: עו"ד יהושע רובין

פסק-דין

לפני ערעור על החלטת כב' הרשם ר' גולדשטיין בבש"פ 8533/19 מיום 31.12.2019, במסגרתה נדחתה בקשת המערער להארכת מועד להגשת ערעור על החלטה בעניין פסלות שופטת.

1. ביום 5.2.2019 בית משפט השלום בנצרת (כב' השופטת ד' שרון-גרין) בתו"ב 5538-09-14 הרשיע את המערער ואת משיבה 2 (להלן יחדיו: הנאשמים) בביצוע עבירות בניה. לאחר מתן הכרעת הדין בתיק, ביקשו הנאשמים להגיש ראיות נוספות שלטענתם יש בהם כדי לשנות את הכרעת הדין. בהחלטה מפורטת מיום 27.11.2019 דחה בית המשפט את הבקשה. בעקבות זאת, המערער הגיש בקשה לפסילת השופטת. ביום 16.12.2019 דחה בית המשפט בקשה זו, תוך קביעה כי הבקשה מהווה במהותה "מעין ערר" על ההחלטה בעניין הבקשה להוספת ראיות, אשר ניתן לערער עליה במסגרת ערעור על פסק דין, וכי בנסיבות העניין לא קיים חשש למשוא פנים.

2. ביום 23.12.2019 הגיש המערער על ההחלטה מיום 16.12.2019 ערעור לבית משפט זה, ועמו בקשה להארכת מועד להגשתו. בבקשה נטען כי בא-כוח המערער ביקש לשלוח את הערעור בשירות "אקספרס" של דואר ישראל ביום 22.12.2019, הוא המועד האחרון להגשתו, אך מבירור בסניף הדואר התברר כי המשלוח לא יגיע באותו היום. לכן, הערעור הוגש עם שליח למחרת היום ביום 23.12.2019, באיחור של יום אחד בלבד.
3. ביום 31.12.2019 דחה הרשם את הבקשה להארכת מועד. נקבע כי בהתחשב בזמן הקצר הניתן להגשת ערעור פסלות בהליכים פליליים ובשים לב לחשיבות המוגברת של עמידה במועדים בהליכי פסלות, אין לקבל את הבקשה על אף שהאיחור היה של יום אחד בלבד. כמו כן, טענות המערער הועלו באופן לקוני ולא נתמכו בתצהיר או באסמכתאות המבססות את האמור בו. על כן, לא ניתן טעם ממשי המניח את הדעת המצדיק מתן הארכת מועד כמבוקש. מכאן הערעור שלפני.
4. לטענת המערער, הרשם טעה כאשר דחה את הבקשה להארכת מועד. הרשם לא שקל באופן מידתי את מהות הערעור, נסיבות האיחור, משך האיחור הקצר ואת העובדה שלא היה נגרם כל נזק למשיבות לו הבקשה הייתה מתקבלת. לערעור גם צורף תצהיר מטעם מזכירת בא-כוח המערער אשר לטענתו תומך בטענותיו.
5. דין הערעור להידחות. לרשם בית משפט נתון שיקול דעת רחב בעניינים כגון דא, וערכאת הערעור לא תתערב בו למעט במקרים חריגים (ראו לאחרונה: 7667/19 אלעברה נ' מדינת ישראל (18.11.2019)). בהחלטת הרשם במקרה זה לא נפל פגם המצדיק התערבות.
6. בית משפט רשאי להאריך מועד להגשת הליך ערעורי בהליך פלילי אם מצא כי קיים "טעם ממשי המניח את הדעת" לאיחור, תוך הבאה בחשבון את משך האיחור, ההצדקה הנטענת לו וסיכויי הערעור בהליך העיקרי (ראו: סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ); בש"פ 8497/19 פודים נ' ועדת האתיקה במחוז ירושלים של לשכת עורכי הדין, פסקה 11 (31.12.2019); בש"פ 4354/18 פרוסמן נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (11.6.2018)). ברם, גם בהליכים פליליים יש להקפיד על עמידה בסדרי הדין הקבועים בחוק. הדברים נכונים במיוחד בהחלטות בעניין פסלות שופט נוכח השעיית המשפט עד להכרעה בערעור ובשים לב לזמן הקצר - חמישה ימים מהיום שבו הודעה לבעלי הדין ההחלטה בעניין - שניתן להגשת ערעור (ראו: סעיף 147 לחסד"פ; בש"פ 8303/13 בן מיר נ' מדינת ישראל (9.1.2014); בש"פ 7268/16 פדאל נ' מדינת ישראל (21.9.2016)).
7. בעניינינו, המערער, אשר בחר להגיש את הערעור ברגע האחרון באמצעות שליח בעודו מכיר את סד הזמנים הדחוק להגשתו, לא הציג טעם המניח את הדעת לאיחור. בהתחשב אפוא בטווח הזמנים הקצר במסגרתו ניתן להגיש ערעור מעין זה, אין הצדקה להתערב בהחלטתו של הרשם.
8. כמו כן אציין, כי מבלי לקבוע מסמרות בדבר, ממילא סיכויי הערעור אינם גבוהים. ככלל, החלטות דיוניות שאינן לרוחו של מי מן הצדדים אינן מהוות כשלעצמן עילה לפסלות שופט, והדרך הראויה לתקיפת החלטות אלו היא באמצעות הגשת הליך ערעורי מתאים (ראו: ע"א 5161/08 פלוני נ' פלונית, פסקה 8 (13.7.2008); ע"א 792/03 אגמון נ' היועץ המשפטי לממשלה, פסקה 5 עמוד 2).

(17.2.2003)). הטענות בערעור בהליך העיקרי דכאן מתמקדות בהחלטת בית המשפט מיום 27.11.2019 בעניין הבקשה להוספת ראיות, שהיא על פניו החלטה דיונית ועל כן לא מגלות עילה לפסלות שופט.

הערעור נדחה אפוא.

ניתן היום, ט"ו בטבת התש"ף (12.1.2020).

ש ו פ ט